

Afscheidsspeech gemeenteraad Nijmegen, 29 maart 2022

Voorzitter,

Dank dat ik nog één keer de gelegenheid krijg het woord te voeren in onze prachtige gemeenteraad. En na jaren felle oppositie, met het mes tussen de tanden, dacht ik dat het nu ook eens aardig was als ik eindelijk, na 12 jaar ook mijn zachte kant eens zou laten zien. Want ik zou deze woorden ten afscheid vooral willen gebruiken voor een ode.

Een ode aan de mooiste stad van ons land. Mijn lieve voormalige collega Schellekens nam ooit afscheid met de woorden: "Nijmegen, ik ben verliefd op je." Nu is dat niet helemaal het idioom dat ik dagelijks gebruik, maar ze had wel gelijk. Als in één stad Karel de Grote, Petrus Canisius, Titus Brandsma, Nina Simone en Godfried Bomans zich thuisvoelen, dan weet je dat je een heel bijzondere stad bent. Een stad waar ik me ook ontzettend thuis heb gevoeld sinds de dag dat ik hier kwam wonen.

Een ode ook aan het raadswerk, van de felle maar altijd inhoudelijke debatten tot het saaiere en onzichtbare politieke handwerk, in een gang van het Stadhuis of zelfs in de kroeg.

Een ode ook aan de wil van onze gemeenteraad om zich steeds te laten inspireren, binnen en buiten de stad. Nooit zal ik een legendarisch werkbezoek aan Groningen vergeten, waar we veel wonnen, maar ook veel verloren: voormalig collega Van der Geest raakte veel illusies over de politiek kwijt (misschien schopte hij het daarom wel tot wethouder) en huidig collega Van Elferen verloor één van zijn duurste en mooiste jasjes.

Een ode aan de onvoorstelbaar goede ondersteuning van onze Raad. Bodes, catering, beveiliging. Stuk voor stuk mensen die geruisloos maar bevlogen hun onschatbare werk doen. Voor de beveiliging heb ik alleen maar meer respect gekregen sinds ik een streeker van de publieke tribune heb zien komen.

Uiteraard ook een ode aan onze Griffie. Dat 7 mensen dagelijks bereid zijn om 39 raadsleden met al hun moeilijke vragen en hun interessante karakters te ondersteunen, wat de vraag ook is, is echt een wonder. Door een speling van het lot heb ik werkgever mogen zijn van alle raadsgriffiers die Nijmegen tot nu toe voortbracht. Ik mocht spreken op het afscheid van Tine Mientjes, die me toevertrouwde dat ze het leuk vond dat haar laatste baas ook haar kleinzoon had kunnen zijn, ik maakte de bijzondere binnenkomst en het gedenkwaardige afscheid van Mirande Heffels mee en mocht na interim-periodes van Sophie Bruins, Jan de Roos en Yvonne van Delft een bescheiden bijdrage leveren aan het aanstellen van onze huidige griffier. In de afgelopen jaren zal ik nooit een raadsbesluit met zoveel overtuiging genomen hebben; en deze gemeenteraad heeft er geen dag spijt van. Sandra, ik dank je daar van harte voor.

Deze ode geldt alle griffiemedewerkers, waarvan ik het niet kan laten Renée Waumans in het bijzonder te noemen. De afgelopen acht jaar zaten Renée en ik praktisch iedere woensdag naast elkaar. Dat we naast elkaar zijn blijven zitten, is volledig Renées verdienste, kan ik u verklappen.

Vergeef me dat ik ook in deze ode partijpolitiek bedrijf. Ik ben het CDA ongelofelijk dankbaar voor de kansen die het mij geboden heeft, maar bovenal: voor de geweldige mensen met wie ik heb mogen werken. In de twee vrouwen die mij als raadslid terzijde hebben gestaan, wil ik alle CDA-raadsleden en -fractievoorgangers van de afgelopen jaren danken. Zonder Judith Rotink had ik mijn eerste periode als raadslid niet vervolmaakt; haar eerlijkheid, integriteit en vertrouwen zijn een blijvend geschenk.

En dat naast mij nu een CDA-fractievoorzitter zit, van wie ik weet dat ze het veel beter zal doen dan ik ooit gekund heb, gewoon omdat ze is wie ze is, vind ik heel bijzonder. Marjolijn, bedankt.

Ook breng ik graag een ode aan het politieke kameraadschap. Eén voorbeeld: vijf jaar lang heb ik naast de Synagoge mogen wonen en door ervaringen uit het Kerkraadse wist ik van het bestaan van Stolpersteine. Ik dacht lang: die ga ik realiseren, maar toen ik er eindelijk mee aan de slag wilde, hoorde ik via-via dat Paul Eigenhuijsen er mee bezig was. Ik belde hem op en zonder enig aarzelen zei hij: "dan sluit je je toch gewoon bij ons initiatief aan, alleen maar mooi.". Wie zegt dat je in de politiek geen vrienden maakt, weet niet waar hij het over heeft.

Een ode dus, voorzitter, aan het prachtige werk dat we mogen doen voor onze prachtige stad. Aan onze opvolgers zeg ik: wees blij dat je dit ambt mag vervullen en wees blij dat het ooit ophoudt. Je bent een schakel in de eeuwigdurende ketting van ons stadsbestuur. En die schakels hebben elkaar nodig; zoek elkaar dus op als Raad. De democratie verdient het.

Graag lees ik deze woorden van Godfried Bomans voor, die aan het eind van zijn leven terugkeert naar zijn studentenstad:

"Nijmegen is hetzelfde gebleven. De klokken beieren nog over de daken, hoog in de lucht speelt het carillon van de Sint Steven en dezelfde Waal stroomt er tussen dezelfde oevers van dezelfde stad. En ergens uit een dakraam steekt nu een student zijn hoofd naar buiten en kijkt om zich heen. Hij hoort de klokken en hij ziet de jonge bomen langs de oude rivier. En hij denkt: MIJN Nijmegen. Beste kerel, je hebt gelijk."

Beste raadsleden, dit is UW Nijmegen. Blijf verliefd. Blijf uw stad beminnen. Blijf u inzetten voor uw Raad. Er is zelden rust, maar het is meer dan de moeite waard.